

Šmilův DAF	Nicavim-Vajelech	 Name: Shmilův Daf Doopravdy.cz
23. elul 5769 12. září 2009 začátek šabatu: 19:07 konec šabatu: 20:12	 Časy z Kaluach.net východ slunce 6:33 šma jisrael do 8:42 mincha od 13:30 západ slunce 19:23 tři hvězdy 19:55	

Sidra v číslech

51. a 52. sidra v Tóře (z 54) a 8. a 9. v Devarim (z 11), 7 paršiot, 3 otevřené, 4 zavřené, skládá se z 70 vět, 1210 slov a 4698 písmen, obsahuje 2 micvot, 2 příkazy a 3 žádný zákaz

Na MOCEJ ŠABAT se začínáme modlit slichot!

Alijot v kostce

Kohen: Národ složený z různých skupin (učenci, soudci, knížata, muži, ženy, děti – Aškenázové, Sefardi, pobožní, sekulární, chasidé, litvaci...) stojí ve své jednotě před Bohem a naslouchá Mošeho uklidňujícím slovům po předchozích varováních (TOCHACHOT). Boží smlouva platila pro naše předky, platí pro nás a naše současníky a bude platit i pro budoucí generace. Smlouva uzavřená mezi Bohem a židovským národem zavazuje obě strany. A nezahrnuje jen naše práva, nýbrž nás také zavazuje k plnění příkazů. Ve světě platí pravidlo odměny a trestu, ale přesto nemůžeme všemu na světě rozumět. Existují i Božská mystéria (NISTAROT).

Levi: I když porušíme smlouvu, máme šanci na nápravu.

Šliši: Naší starostí má být naše upřímná zbožnost. S ní nás Boží požehnání neminou. Tóra není jakousi od reality odtrženou teorií. Není nám vzdálená. Máme ji mít ve svých ústech a ve svých srdcích, abychom se podle ní mohli chovat.

Revi: Máme svobodnou vůli a neseme plnou odpovědnost za své činy. Moše ve sto dvaceti letech oznamuje lidu, že jej již déle nepovede a nepřejde s ostatními řeku Jordán. Moše připomíná lidu vítězství a ubezpečuje jej, že se nemusí bát, protože „Bůh je s nimi“.

Chamiš: Moše hovoří (před staršími lidu) s Jehošua a dodává mu síly. Moše dopisuje Tóru a předává ji kohenuům. Příkaz HAKHEL – na sukot těsně po skončení sedmého roku (ŠMITA) se mají všichni shromáždit v Chrámu, aby posílili svou oddanost Tóře.

Šiši: Moše a Jehošua vstupují do Miškanu. Moše se dozvídá, že po jeho smrti sejde lid Izraele z řádné cesty, načež Bůh „skryje svou tvář“. Povinnost sepsat „Píseň“ neboli Tóru.

Švii: Moše sepsal pro každý kmen jeden svitek Tóry. (S výjimkou posledních osmi vět, které dopsal Jehošua.) Levité mají za povinnost umístit jeden svitek Tóry do Miškanu. Názory se liší v otázce přesného umístění. Podle jedněch byl svitek přímo v ARON HAKODEŠ, podle druhých byl umístěn na polici vedle archy.

Haftara (Ješajahu 61:10-63:9): Poslední z útěšných haftarot po Tiše beAv. Vize všeobecného míru v době, kdy všechny národy poznají, kdo je skutečný a jediný Bůh.

Fotografie týdne

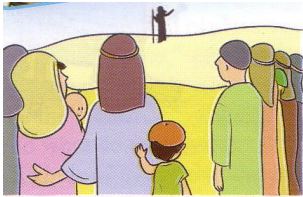
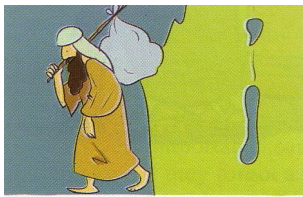

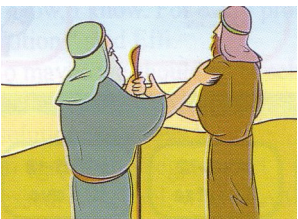
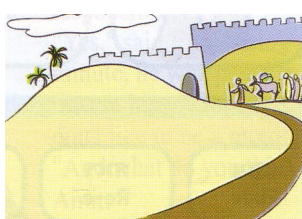
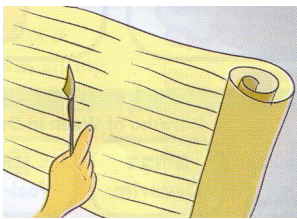
Desítky rabínů z celého světa se sjely do Prahy, aby uctily památku legendárního rabiho Löwa. Představitelé židovské obce si připomínají 400. výročí úmrtí učenice známého jako Maharal na třídenní mezinárodní konferenci. Poctou Maharalovi je i výstava v Císařské konírně Pražského hradu. Expozice zahrnuje řadu dokumentů i archiválií zachycujících život židovského učenice. Návštěvníci se mohou od začátku srpna až do 8. listopadu podrobně seznámit také s vývojem pražského ghetta a židovského hřbitova.

Soutěž: Velikáni

Prohlédněte si velikána na fotografii a na doopravdy.cz/judaismus/index.php/Kategorie:Velikani si zkontrolujte, zda jste hádali správně. Text na webu můžete upravit a vylepšit. (Nápovědy: Šas, Irák)

Děti se učí Tóru s Mibereshit.org

		
M--e shromáždil všechny Izraelce – muže, ženy i d--i.	Budete-li v Izraeli h---t, vyžene vás Bůh ze země, kterou vám dává.	I mezi národy budete dodržovat Boží p----y a Bůh vás jednou do Z-----é země vrátí.
		
Moše řekl lidu: Já nemohu do Izraele vstoupit, povede vás J-----a bin Nun.	Jednou za sedm let se všichni na s---t shromáždíte v Chrámu. Vem s sebou děti.	V Chrámu bude k—l číst z Tóry, abyste si pamatovali Boží příkazy.

Maharal: Derech Chajim, 2. kapitola, 1. mišna

Rabi říká: „Jaká cesta je přímá? Jakou cestu si má člověk vybrat? Tu, která mu je ozdobou a zároveň je milá i jiným lidem.“

jistě nemůže být onou vyžadovanou přímou cestou.

Povinnost obstat vůči Bohu i lidem

Existují cesty (*rozuměj skutky*), které jsou ve své podstatě dobré a mohou být proto považovány za ozdobu svého konatele, ale přesto se jiným lidem nezdají správné. Takovými cestami není vhodné kráčet, protože máme povinnosti vůči Bohu i lidem, což dokládají mnohá místa v Tanachu. Například v knize Bemidbar (4M 32:22) zdůrazňuje Moše: „A budete čisti před Bohem i Izraelem“, a v knize Mišlej (3:4) je psáno: „Najdeš milost a uznání v očích Božích i lidských.“ A platí-li výše uvedené obecně, tím spíš to platí v případě učence (TALMID CHACHAM), u něhož je každé nevhodné chování rovnou považované za znevážení Božího jména (CHILUL HAŠEM).

Na druhou stranu přirozeně nestačí, aby bylo lidské chování pouze milé jiným lidem, protože ti mohou snadno nalézt zalíbení v něčem, co ani dotyčný neměl v úmyslu či myslel úplně jinak. A také existují lidé, kteří se úmyslně chovají tak, aby se zalíbili svému okolí, a hrají si na spravedlivé (CADIKIM), což

Ohledy na jiné

Rabi nás chce naučit důležité pravidlo – nemůžeme si říct: „Vím, že konám správně, tak co mi je do jiných lidí.“ Proto na všech místech Talmudu rabíni upozorňují, že je zakázáno chovat se způsobem, který v přítomných vyvolává pochyby.

Text mišny hovoří o jiných lidech, ne však o všech lidech jako celku, protože není myslitelné, aby se všichni lidé shodli na vhodnosti určitého konání. Z tohoto hlediska je důležité jen to, co si o nás myslí jiní lidé hodni titulu Člověk s velkým Č (ADAM). Na názoru oslů nezáleží.

Člověk nemůže spoléhat jen na sebe

Je v lidské přirozenosti považovat sebe sama za bezchybného, jak potvrzuje kniha Mišlej (21:2): „Člověku se všechny jeho cesty zdají přímé.“ Proto je tolik důležité brát na své cestě ohledy na jiné lidi. To ovšem neznamená, že veškeré své konání máme založit na touze zalíbit se okolí.